

ning og Henlægning af Brødkorn under den lavere Brødpris, hvilket vil bringe Fordel, naar den højere Brødpris indtræder. Derfor vil det være nødvendigt for den højtærede Minister, hvis han gennemfører Tanken om allerede nu at fastsætte den højere Pris til April, hvad jeg dog ikke haaber skal blive Resultatet, da at indføre en ganske overordentlig streng Kontrol lige fra Begyndelsen af med hele Rugbrødsmerkesystemet. I den sidste Tid tages der, det mærker man tydeligt, kun lidet Hensyn til hele Rationeringssystemet; men jeg tænker, den højtærede Minister gennem Brødkornsadministrationen eller paa anden Maade følger dette meget nøje. Jeg anerkender altsaa, at den højtærede Minister foreslaar at sælge Rugen i Aar som hidtil for 15 Kr., i alt Fald i det første halve Aar.

Men det, at Ministeren sætter Prisen paa Rug, som han gør, og forhøjer den fra 30 til 43½ Kr., medens han fastholder Udsalgsprisen paa de 15 Kr., vil bevirke, at Omkostningerne ved Nedsættelsen vil stige betydeligt. Derfor bliver denne Kornlov den dyreste, vi endnu har haft. Den højtærede Minister beregner det direkte Tilskud til 66,1 Million mod 42,5 Millioner tidligere, altsaa 24 Millioner mere. Til Gengæld beregner han Omkostningerne noget lavere. Han kommer dog til en samlet Udgift til Kornloven paa lidt over 90 Millioner, medens den samlede Udgift for det foregaaende Aar beregnes til 84,3 Millioner. Det vil altsaa blive den dyreste Kornlov, vi endnu har haft, og det er ganske givet, at det maatte den blive; naar man forhøjer Indkøbsprisen paa Grundproduktet saa voldsomt og bevarer Udsalgsprisen paa dette Grundprodukt, saa maa det blive den dyreste Kornlov. Men jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister ikke er naaet til det rigtige Tal med Hensyn til, hvad denne Kornlov vil koste. Han siger, at den vil koste 90 Mill. Kr., men jeg tror, han maa være meget glad, hvis han ikke naar op mod 100 Mill. Kr. 100 Millioner er mere sandsynligt end 90. Den højtærede Landbrugsminister kan nøjes med 90, fordi han paa Papiret retter et Generalangreb paa det, han kalder Omkostningerne, og paa Papiret nedbringer dem til ca. 24½ Mill. Kr. i Modsætning til 41,8 Mill. Kr. Dette Tal, 41,8 Mill. Kr., som den højtærede Minister nævner i sine Bemærkninger, maa altsaa være det rigtige Tal paa Omkostningerne ved alt, men han gør selv opmærksom paa, at deri er indbefattet Lagerleje for Ombyt-

ningsvarer i Aar til et Beløb af 6,6 Mill. Kr.

Det forekommer mig, at den højtærede Minister, naar han skal sige, hvad han mener, Lagerlejen vil blive i Aar, bruger et uheldigt og overfor Brødkornsadministrationen ikke loyalt Udtryk, idet han siger — jeg kan ikke nu finde Stedet —, at der for et betydeligt større Kvantum Brødkorns Opbevaring i Aar kun betales 10,8 Mill. Kr., medens der for et altsaa betydeligt mindre Kvantum forrige Aar betales 24 Mill. Kr., thi vel er det et større Kvantum Brødkorn, den højtærede Minister regner med, men i Fjor var der foruden Opbevaring af Brødkorn tillige Opbevaring af Foderkorn, saa de to Tal kan ikke saadan stilles direkte i Modsætning til hinanden; det er ikke loyalt udtrykt overfor Brødkornsadministrationen. Overhovedet maa jeg sige, at den højtærede Landbrugsminister benytter en ejendommelig Fremgangsmaade overfor den Brødkornsadministration, som blev indsat ved Loven, og for hvilken jeg havde den Ære at have Ansvaret det første halve Aar, men som den højtærede Minister har Ansvaret for det andet halve Aar. Alle ved, hvem de 3 Mænd er, der efter Lovens Ordlyd og dens Aand har haft hele det forretningsmæssige Ansvar for Ordningen. Alle ved, at det er Professor Holger Møllgaard, Direktør Chr. Nielsen fra Jydsk Foderstofforretning og Landbrugskonsulent K. Hansen. Disse 3 Mænds Behandling af forrige Aars Brødkorn, deres Aftaler med de handlende, deres Tilsyn med de handlendes Gennemførelse af Aftalerne, deres Arbejde med Tørringen af Kornet, overhovedet hele deres Administration behandler den højtærede Landbrugsminister paa en saadan Maade, at han, der jo har Ansvaret for den halve Del af den Tid, hvori denne Administration sidder, efter min Mening ikke havde noget andet at gøre, naar han mente dette om deres Handlemaade, end at afskedige dem, thi hans Fremstilling er en Anklage mod dem for Sløseri, for manglende Tilsyn med de handlende, for Tilvebringelsen af daarligere Aftaler, som de handlende har kunnet manipulere, for Tørring af for megen Rug, for økonomisk Letsindighed i det hele taget. For den, der staar som Leder af en Administration, tror jeg, det er den rigtige parlamentariske Fremgangsmaade, saaledes som det ofte er blevet fremført i dette Ting, at enten maa man tage Ansvaret for de Mænds Handlinger, som man bærer Ansvaret for, eller ogsaa maa man